

valgbare ere kun Sælfangerne. Denne Bestemmelse er uheldig i begge Henseender. Det vil være rigtigt at gaa til en Aldersbegrænsning med Hensyn til Valgretten, og det vil omvendt være heldigt at gaa til en Udvidelse af Valgbarheden ved at knytte den til alle Erhververe. Men som sagt, jeg har ment, at det vilde være rigtigt at forhandle disse Spørgsmaal nærmere med Grønlænderne, inden der bliver truffet nogen Bestemmelse om Forandring deri. Under min Rejse i Sommer forhandlede jeg ogsaa dette Spørgsmaal indgaaende med grønlandske Medlemmer af Forstanderskaberne, og de havde adskillig Sympati derfor, de udtalte til mig, at Forholdet nu var saaledes, at man gennemførte de nugældende Bestemmelser paa meget forskellig Maade i Grønland. Medens man nogle Steder ikke modtog Vælgere under 25 Aar, var der andre Steder, hvor Vælgere paa 17 Aar og endnu yngre deltog i Valgene, og de fandt derfor ogsaa selv, at det vilde være naturligt at faa fastere Regler i saa Henseende, ligesom flere ogsaa mente, at Erhvervsfordelingen nu var saadan, at det vilde være naturligt at gaa til Udvidelse paa dette Omraade.

Dernæst foreslaas det her at oprette Landsraad, et eller flere i hvert Inspektorat, som Forholdene maatte kræve det, helst kun et, med Adgang for Indenrigsministeren til at kalde disse Landsraad sammen til et Fællesmøde, naar det maatte vise sig gennemførligt. Disse Landsraad skulle kun bestaa af Grønlændere, valgte af de grønlandske Kommuneraadmedlemmer. Formanden er Inspektøren, han leder Forhandlingerne, men deltager ikke i Afstemningen. Disse ny Landsraad tillægger jeg megen Betydning, fordi der derved vil skabes Mulighed for en Samvirken med Administrationen, som vi hidtil meget have savnet. Det vil herved blive muligt for Administrationen til at faa en god Vejledning af Grønlænderne selv i de forskellige Anliggender, man maatte forelægge dem til Erklæring. Og der vil omvendt ogsaa skabes Mulighed for Administrationen til at paavirke Grønlænderne i forskellig Retning med Hensyn til at indføre Fredningsbestemmelser, med Hensyn til bedre hygiejniske Regler osv., osv. Det er min bestemte Overbevisning, at man ved at faa fat i de Grønlændere, der maatte blive valgte til disse Landsraad, og søge at paavirke dem i denne Retning, bedst faa Grønlænderne vakte til Forstaaelse af, at her er et Omraade, hvor det gælder om at faa en anden og heldigere Tankegang ind blandt Grøn-

lænderne. Jeg talte ogsaa paa min Rejse i Sommer med Grønlænderne om dette Spørgsmaal, og jeg maa sige, at det mødtes almindeligt med megen Sympati hos dem, at der kunde blive Tale om at indføre saadanne Landsraad. — Ved samme Lejlighed talte jeg ogsaa med dem om deres Blad deroppe og om det rigtige i, at der gives Meddelelser i dette Blad om de Forhandlinger, der føres paa de forskellige Steder, for at man kan faa Underretning om, hvilke Planer der overvejes, og for at man kan lære at kende de Erfaringer, man har indhøstet paa de forskellige Pladser. Der er i Folketinget sat en Ændring derom ind i Forslaget, og den har jeg kunnet tiltræde, fordi det udtrykkeligt bestemmes, at i hvilket Omfang disse Meddelelser skulle gives, blandt andet ogsaa om Rigsdagens Forhandlinger om grønlandske Anliggender, vil nærmere være at afgøre af Indenrigsministeren.

De offentlige grønlandske Kasser bibeholdes som nu: Kommunekasserne og Fælleskasserne, der skulle administreres under Medvirken af Landsraadet, og endelig Fællesfonden, som administreres efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Tilskuddet til disse Kasser bliver det samme som nu, nemlig $\frac{1}{5}$ af Indhandlingens Værdi, og Fordelingen bliver saaledes, at $\frac{2}{3}$ gaa til Kommunekassen, og af Resten gaa $\frac{2}{3}$ til Fælleskassen og $\frac{1}{3}$ til Fællesfonden ganske som nu. I Folketinget har man indsat den Bestemmelse, at disse Penge skulle anses for at være udredede „paa den grønlandske Befolknings Vegne.“ Dette rummelige Udtryk har jeg meget vel kunnet tiltræde, medens jeg ikke har kunnet tiltræde Forslag, der gik ud paa at fastsætte mere bestemt, at de faktisk ogsaa under de nuværende Forhold ydes af den grønlandske Befolkning, idet jeg mener, at det Spørgsmaal, i hvilket Omfang den grønlandske Befolkning faktisk yder disse Penge, maa bedømmes under Hensyntagen til hele Takstsystemets Virkninger.

Med Hensyn til Retsplejen vil man finde nærmere Bestemmelser i Forslaget. Den Forstanderskabet og Inspektøren hidtil tillagte Myndighed foreslaas delt mellem Kommuneraadene og en blandet Domstol af Danske og Grønlændere under Inspektørens Forsæde. Jeg har nemlig ikke ment det rigtigt at give Grønlænderne hele Retsplejen. Det mødte ogsaa Forstaaelse hos dem, og det er ogsaa et naturligt Ønske, at de Danske maa have noget Indseende dermed. Der er nærmere angivet i Forslaget, hvem der foruden de Danske